

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Aage Frandsen, at det, regeringen gør, er at signalere to ting.

For det første må der naturligvis også på uddannelsesområdet i de kommende år gennemføres fornyelse, reformer, omstilling, effektivisering, f.eks. ved at sammenlægge uddannelser. Vi har jo lagt hele arbejdsmarkedsuddannelsesområdet ind under Undervisningsministeriet bl.a. for at få nogle sammenlægninger, der gør, at man ved at slå kræfterne sammen for færre penge kan få bedre kvalitet. Det er det ene, vi signalerer: reformer, fornyelse, omstilling. Og ud af det kommer selvfølgelig nogle besparelser

For det andet har vi samtidig en pose penge for de næste 3 år, en pose penge, hvor vi siger, at de skal gå til at gennemføre regeringens bestræbelser på at styrke forskningen, reformere de videregående uddannelser, sikre bedre kvalitet i uddannelserne. Der er stillet en pose penge frem, og såfremt disse handlingsplaner bliver gennemført, er der penge til at gennemføre dem.

Jeg kan selvfølgelig ikke forhindre hr. Aage Frandsen i at være bange for fremtiden. Det er i det hele taget et kendetegn ved SF, at man frygter fremtiden. Det gør vi ikke.

Arne Toft (S):

Jeg er kommet kørende fra Nordjylland i dag, så jeg har haft god tid til at høre Danmarks Radio. Der var en forstander fra en daghøjskole, en idrætsdaghøjskole, som har haft besøg af statsministeren. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren har lovet, at daghøjskolerne skulle tilføres flere penge. Det påstod forstanderen for denne idrætsdaghøjskole.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, hr. Arne Toft må have hørt forkert, for jeg har ikke været på nogen idrætsdaghøjskole og bestemt ikke lovet daghøjskolerne eller idrætsdaghøjskolerne flere penge. Derimod har jeg været på besøg på en højskole, og det var den pågældende forstander for den pågældende højskole, som udtalte sig i radioen. Jeg hørte det nemlig selv.

Det er fuldstændig rigtigt, at jeg henviste til, at Venstre altid har haft et bankende hjerte for højskolesektoren og ved flere finanslovforhandlinger har sikret flere penge til højskoleområdet.

Jeg husker bl.a., hvordan vi har deltaget i gentagne finanslovforhandlinger med den tidligere regering, som hver eneste gang ville skære hårdt og brutalt ned på højskoleområdet, men

hvor vi så, når vi havde finanslovaftaler med regeringen, sikrede en genopretning af bevillingerne. Når vi så blev smidt ud af forhandlingerne, blev de skåret ned igen. Sådan var fortiden.

Ole Stavad (S):

Jeg synes, det er dejligt, at der har bredt sig en udelt glæde over, at man på visse områder af uddannelsesbudgetterne nu er nået frem til et beløb, der svarer til det, der lå i den tidligere regerings finanslov. Det forstår jeg godt, for det var jo væsentligt bedre end det, regeringen spillede ud med.

Men jeg undrer mig over, når man her i dag gør meget ud af, at man er optaget af kvalitet og god uddannelse, at det er fundamentet, hvorfor det ikke var vigtigt i fredags. Altså i fredags kunne vi, der nu var her og fulgte debatten og ikke mindst lyttede til Venstres knaldhamrende dygtige ordfører, som talte om den knaldhamrende gode finanslov, høre, at der ikke var én post på den finanslov, som simpelt hen ikke bare var noget af det mest geniale, han havde oplevet. Men det efterlod altså en massakre på uddannelserne, og det var der ikke nogen, der bød ind på i fredags. Da var der ingen i regeringen eller regeringspartierne, der var optaget af, at uddannelse var vigtigt

Kan statsministeren svare på, hvorfor det skift er kommet her i løbet af weekenden?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har hele tiden for denne regering haft meget høj prioritet, at vi skal i Danmark have, som der også står i regeringsprogrammet, uddannelser i top. Vi skal være i front, når det gælder forskningsindsats.

Det er det, vi understreger med den finanslovaftale, der nu er lavet, men hvor der altså som modstykke til, at der i de kommende år skal gennemføres omstillinger og reformer, også stilles en pose penge frem, der kan finansiere og styrke forskning, højne det faglige niveau, give reformer i de videregående uddannelser.

Nu synes jeg, at hr. Ole Stavad skulle hæfte sig ved det lyse og det positive, og da jeg ved, at hr. Ole Stavad i det daglige ikke har så forfærdelig meget politisk at glæde sig over, jamen så må dette lidet, han nu kan glæde sig over, da sprede varme i hr. Ole Stavads indre, og det fornemmer jeg også. Og så har vi jo gjort i hvert fald den gode gerning.

Hermed sluttede spørgsmålet.